

Амалларда ихлосли бўлиш

12:49 / 02.10.2025 1452

Амалнинг қабул бўлишида, асосан, иккита шарт бор: ният ва ихлос. Ниятсиз амал амал бўлмаганидек, ихлоссиз ҳам амаллар мақбул бўлмайди. Ният амалга мақсад бағишласа, ихлос унга руҳ бағишлайди. Ният туфайли амал қилишдан мақсад ўзгаради, ихлоссиз амал эса риё ёки сумага оғиб кетиши мумкин. Риё — амални хўжакўрсинга, бошқалар кўриб қўйишлари учун, сумъа — эса бошқалар ундан хабар топишлари учун, яъни бандаларнинг олқишларига сазовор бўлиш учун қилишдир.

Шунинг учун ҳам оят ва ҳадисларда мухлис бандалар мақталганлар.

Марям онамиз мисолида чин ихлос эгалари қандай илоҳий марҳаматга эришишларини кўриш мумкин.

حِسَابٍ بِغَيْرِ حِسَابٍ مَنْ يَرْزُقُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَ مَنْ هُوَ قَالَتْ هَذَا لِلَّهِ أَنِّي يَمْرُومٌ قَالَ رَزَقْنَا عِنْدَهَا وَجَدَ الْمُحْرَابَ زَكْرِيَّا عَلَيْهِمْ كَلَّمَ

«...Закариё ҳар сафар унинг олдига - меҳробга кирганида, унинг ҳузурида ризқ кўрди. У: «Эй Марям, сенга бу қаердан?» - деди. «Бу Аллоҳнинг ҳузуридан. Албатта, Аллоҳ хоҳлаган кишисига беҳисоб ризқ берур», - деди» (Оли Имрон сураси 37-оят).

Ушбу оятдаги «ризқ» сўзи ҳақида уламолар «қишда ёз меваси, ёзда киш меваси» бўлганини айтганлар. Бу Аллоҳнинг валий (дўст)ларига нисбатан бир каромат бўлиб, ихлос билан ибодат қилишнинг ризқда барака бўлишига ёрқин мисолдир.

مَوْصِلًا خَيْرًا وَمَوْصِلًا صَوْمًا وَمَوْصِلًا دَبًّا، أَوْ فِي غَضَبٍ مَّا لَوْلَا لَوْلَا رُضْوَنِي أُمَّنًا

Ҳадиси шарифда эса: «Албатта, Аллоҳ бу умматга заифларининг дуолари, намозлари ва ихлослари сабабли нусрат беради», дейилади.

Мазкур ҳадисда ҳам жамиятдаги заиф кимсаларнинг дуо ва намозлари билан бир қаторда, ихлослари туфайли барчага нусрат берилиши айтилган.

«Ризқнинг 35 сири» китоби асосида тайёрланди.

Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2024 йил 21 февралдаги 03-07/926-рақамли хулосаси асосида тайёрланди.